

The eDisciple

A new weekly teaching email.
Gain new insight into the
stories and teachings of the Master every week.

Yeshua promised living water to His disciples. This is clearly a metaphor—but for what?

Living Water

The Gospel of John records that Yeshua was in Jerusalem for the Festival of Sukkot. Every year at this time, the Temple service was expanded to include the ceremony of the house of the water pouring. The water-drawing ritual beseeched God for adequate rainfall in the coming year:

*An omer of barley is brought on
Passover, that the grain of the field
be blessed; first fruits are brought on
Pentecost, that the fruits of the trees
be blessed; so there is a water
libation on the Festival of Booths,
that the year's rain will be blessed.*
(Sifrei)

Our Master Yeshua drew from the living water imagery of the festival and declared Himself to be the source of spiritual living water. John goes on to explain the metaphor:

*But this He spoke of the Spirit, whom those
who believed in Him were to receive; for the
Spirit was not yet given, because Jesus was
not yet glorified. (John 7:39)*

The living water, which will flow from the Messiah, symbolizes the revelation of God through the outpouring of the Holy Spirit. The outpouring of the Holy Spirit is a sign of the Messianic Era predicted by the prophets (Ezekiel 36:26-27; Joel 2:28). The Jerusalem Talmud also equates the water libation ceremony with the endowment of the Holy Spirit. In the Jerusalem Talmud, Yehoshua ben Levi declares, "Why did they call it 'The house of the water drawing'? Because it was from there that they drew the Holy Spirit, according to the word [in Isaiah 12:3], 'Therefore you will joyously draw water from the springs of salvation.'" The Gospel of John says, "As yet the Spirit had not been given, because Yeshua was not yet glorified."

De eDiscipel

Een nieuwe wekelijkse onderwijs e-mail.
Verwerf elke week nieuw inzicht in de
verhalen en leringen van de Meester.

Yeshua beloofde levend water aan zijn discipelen. Dit is duidelijk een beeldspraak, maar voor wat?

Levend Water

Het Evangelie van Johannes schrijft dat Yeshua in Jeruzalem was voor het Feest van Sukkot. Elk jaar in die tijd werd de Tempeldienst uitgebreid met de ceremonie van het huis van het water gieten. Het ritueel van het watergieten smeekte God om voldoende regenval in het komende jaar:

*Een omer gerst wordt gebracht op Pesach,
opdat het graan van het veld gezegend zou
worden; eerste vruchten worden gebracht op
Pinksteren, opdat de vruchten van de bomen
gezegend zouden worden; zo is er een water-
gift op het Feest van de Loofhutten, opdat de
regen van het jaar gezegend zal worden.*
(Sifrei)

Onze Meester Yeshua putte uit de levend-water-beeldspraak van het feest en verklaarde Zelf de bron te zijn van geestelijk levend water. Johannes gaat verder met de metafoor uit te leggen:

*Maar dit sprak Hij van de Geest, die zij, die in
Hem geloofden, zouden ontvangen; want de
Geest was nog niet gegeven, omdat Jezus nog
niet verheerlijkt was. (Johannes 7:39)*

Het levende water, dat uit de Messias zal vloeien, symboliseert de onthulling van God door de uitstorting van de Heilige Geest. De uitstorting van de Heilige Geest is een teken van het Messiaanse Tijdperk dat door de profeten is voorspeld (Ezechiël 36:26-27; Joël 2:28). De Jeruzalem Talmoed stelt ook de ceremonie van het plengoffer gelijk met de begiftiging met de Heilige Geest. In de Jeruzalem Talmoed verklaart Yehoshua ben Levi: "Waarom noemden zij dit 'Het huis van de waterschepperij'? Omdat zij daar de Heilige Geest vandaan haalden, overeenkomstig het woord [in Jesaja 12:3]: 'Daarom zult gij met vreugde water scheppen uit de bronnen van het heil.'" Het Evangelie van Johannes zegt: "De Geest was nog niet gegeven, omdat Yeshua nog niet verheerlijkt was."

This does not mean that the Holy Spirit was not yet active and moving among Israel. It would be a mistake to assume that the Holy Spirit did not play any role in the nation or in people's lives prior to the outpouring in Acts 2.

In Judaism, the term "Spirit" or "Holy Spirit" is the equivalent of the common biblical Hebrew term "Spirit of the LORD" or "Spirit of God." The term "Holy Spirit" emerged in the rabbinic era as a circumlocution to avoid using the Divine Name in the terms "Spirit of the LORD" and "Spirit of God." It is similar in that regard to the rabbinic construction, "The Holy One, blessed be He." God's Spirit was active long before the New Testament Era. The Spirit moved on the waters of creation, and through the Spirit, God interfaced with humanity. All the prophets spoke only by inspiration of the Holy Spirit. The psalmists wrote by the Holy Spirit. The Spirit of the LORD filled the men who built the Tabernacle with wisdom, insight, and discernment, and the Spirit rushed upon the kings of Israel at the time of their anointing. Even in the New Testament, Zechariah, Elizabeth, and Mary all prophesied in the Holy Spirit prior to the birth of the Master. Moreover, the Spirit of the LORD filled His Holy Tabernacle and Temple.

When John says that the Spirit had not yet been given, He does not mean that the Spirit of God had not yet been active in Israel. Instead, He refers to two eschatological promises:

1. the return of God's Dwelling Presence;
2. the outpouring of the Spirit on all flesh.

The Greek language has no equivalent for the Hebrew Shechinah (Dwelling Presence); therefore, the New Testament writers used the term Holy Spirit to describe the Dwelling Presence of God. According to the sages, the Dwelling Presence of God never rested on the Second Temple as it had done on the First. The Prophet Ezekiel foresaw the return of the Dwelling Presence as a hallmark of the Messianic Era. Therefore, when John says, "as yet the Spirit had not been given," he alludes to the promise of the return of the Dwelling Presence. The Dwelling Presence of God will fill God's house as He once filled the Tabernacle and Solomon's Temple.

The prophets also predicted a unique endowment of God's Spirit in the Messianic Age. "I will pour out My Spirit on all mankind" (Joel 2:28), the LORD promised. The Messianic outpouring of the Holy

Dit betekent niet dat de Heilige Geest nog niet actief was en zich nog niet onder Israël bewoog. Het zou een vergissing zijn om aan te nemen dat de Heilige Geest geen rol speelde in de natie of in het leven van de mensen vóór de uitstorting in Handelingen 2.

In het Jodendom is de term "Geest" of "Heilige Geest" het equivalent van de gewone Bijbels Hebreeuwse term "Geest van de HEER" of "Geest van God". De term "Heilige Geest" - in de termen "Geest van de HEER" en "Geest van God" - ontstond in de rabbijnse tijd als een uitvlucht om de Goddelijke Naam niet te gebruiken. Het is in dat opzicht vergelijkbaar met de rabbijnse constructie, "De Heilige, gezegend zij Hij." Gods Geest was lang vóór het Nieuwe Testamentische Tijdperk werkzaam. De Geest bewoog over de wateren van de schepping, en door de Geest kwam God in contact met de mensheid. Alle profeten spraken alleen door inspiratie van de Heilige Geest. De psalmisten schreven door de Heilige Geest. De Geest des HEREN vulde de mannen die de tabernakel bouwden met wijsheid, inzicht en onderscheidingsvermogen, en de Geest overspoelde de koningen van Israël op het moment dat zij gezalfd werden. Zelfs in het Nieuwe Testament profeteerden Zacharia, Elisabeth en Maria allen in de Heilige Geest, voorafgaand aan de geboorte van de Meester. Bovendien vulde de Geest van de HEERE Zijn heilige tabernakel en tempel.

Wanneer Johannes zegt dat de Geest nog niet was gegeven, bedoelt Hij niet dat de Geest van God nog niet werkzaam was in Israël. In plaats daarvan verwijst Hij naar twee eschatologische beloften:

1. de terugkeer van Gods Inwonende Aanwezigheid;
2. de uitstorting van de Geest op alle vlees.

De Griekse taal heeft geen equivalent voor het Hebreeuwse Shechinah (Inwonende Aanwezigheid); daarom gebruikten de schrijvers van het Nieuwe Testament de term Heilige Geest om de Inwonende Aanwezigheid van God te beschrijven. Volgens de wijzen rustte de Inwonende Aanwezigheid van God nooit op de Tweede Tempel zoals hij dat op de Eerste had gedaan. De profeet Ezechiël voorzag de terugkeer van de Inwonende Aanwezigheid als een kenmerk van het Messiaanse Tijdperk. Daarom zinspeelt Johannes, wanneer hij zegt: "de Geest was nog niet gegeven", op de belofte van de wederkomst van de Inwonende Aanwezigheid. De Inwonende Aanwezigheid van God zal Gods huis vullen zoals Hij eens de Tabernakel en Salomo's Tempel vulde. De profeten voorspelden ook een unieke begiftiging van Gods Geest in het Messiaanse Tijdperk. "Ik zal Mijn Geest uitstorten over de gehele mensheid" (Joël 2:28), beloofde de HEERE. De Messiaanse uitstorting van de

Spirit brings the exalted revelation of God that people in the kingdom will enjoy. "They will all know Me, from the least of them to the greatest of them" (Jeremiah 31:34). This Messianic-era endowment of the Holy Spirit will not only reveal the knowledge of God, but it will also transform human beings, quenching the rebellious sin nature and inspiring obedience: "I will put My Spirit within you and cause you to walk in My statutes" (Ezekiel 36:27). When John says, "as yet the Spirit had not been given," he alludes to these Messianic-era endowments of the Spirit.

According to John, the Spirit had not yet been given because the Messiah had not yet been glorified. The glorification of the Messiah refers, on the one hand, to His resurrection and ascension, and on the other hand, to His advent in glory at the Messianic Era. Subsequent to His resurrection and ascension, a portion of the Spirit was given to His disciples as a deposit against the full principle yet to be paid out in the Messianic Era.

Now He who establishes us with you in Christ and anointed us is God, who also sealed us and gave us the Spirit in our hearts as a pledge. (2 Corinthians 1:21-22)

You were sealed in Him with the Holy Spirit of promise, who is given as a pledge of our inheritance, with a view to the redemption. (Ephesians 1:13-14)

Heilige Geest brengt de verheven openbaring van God welke de mensen in het koninkrijk zullen genieten. "Zij zullen Mij allen kennen, van de minste tot de grootste onder hen" (Jeremia 31:34). Deze begiftiging met de Heilige Geest in het Messiaanse tijdperk zal niet alleen de kennis van God openbaren, maar zal ook de mens veranderen, de opstandige zondige natuur doven en tot gehoorzaamheid aanzetten: "Ik zal mijn Geest in u leggen en u doen wandelen in mijn inzettingen" (Ezechiël 36:27). Wanneer Johannes zegt: "de Geest was nog niet gegeven", zinspeelt hij op deze begiftigingen van de Geest in het Messiaanse tijdperk.

Volgens Johannes was de Geest nog niet gegeven omdat de Messias nog niet was verheerlijkt. De verheerlijking van de Messias verwijst enerzijds naar Zijn opstanding en hemelvaart, en anderzijds naar Zijn komst in heerlijkheid in het Messiaanse Tijdperk. Na Zijn opstanding en hemelvaart werd een deel van de Geest aan Zijn discipelen gegeven als een principe van borg voor het volle dat nog moet worden uitbetaald in het Messiaanse Tijdperk.

Hij nu, die ons met u in Christus heeft opgericht en ons gezalfd heeft, is God, die ons ook verzegeld heeft en ons de Geest als onderpand in ons hart gegeven heeft. (2 Korintiërs 1:21-22)

U bent in Hem verzegeld met de heilige Geest der belofte, die gegeven is als onderpand van onze erfenis, met het oog op de verlossing. (Efeziërs 1:13-14)

